

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

זוהר ההצלה

חלק ב'

אור הזוהר 164 * תמוז תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

באמצע הכנת עלון זה נודעה לנו במירתו של הרה"צ ר' יוחנן באנון זצ"ל שחסר נפשו למען הפצת הזוהר הקדוש לעם ישראל ולקרוב וזירו הגאולה. יהא עלון זה לזכרו ולעילוי נשמתו הטוהרה. ת.נ.צ.ב.ה.

היסוד, ועל ידי זה צמחו דור המבול ודור הפלגה וסדום. ואחר כך באו קין והבל ובחרו להתעסק בעבודת האדמה ולא להכיר את הבורא. ואז קם דור אנוש שהחלו לעבוד את הכוכבים והמזלות עד ששכחו את השם יתברך ונשכח שמו מן הארץ. זרעו של קין בחרו להתעסק בעבודת האדמה, פיתוחה ובנינה, ושכחו את השם יתברך ורדפו אחר המותרות, ותשחת הארץ, וזה גרם שנמחקו מן העולם במבול הגדול בשנת תרנ"ו, אז קם נח ובנה את התיבה, אבל לא הוכיח את דורו ולא התפלל בעבורם. אחר כך קמו אנשי דור הפלגה, וכמו כן רדפו אחר השררה והמלאכות ובנו מגדל גדול לשלוט משם על העולם, במקום להתעסק בענייני הכרת האלקים, ומרדו נגד ה', ובחרו בחכמת הקבלה להלחם נגד השם יתברך כמבואר בזוהר הקדוש סתרי תורה (ח"א פרשת בראשית דף ע"ד ע"ב). ובאלשיך הקדוש פרשת נח מסביר באריכות, עיי"ש.

אז קם עמוֹדו של עולם, אברהם אבינו ראש המאמינים, והחל לתקן את חטא אדם הראשון, והחל ללמד את העם אמונה להכיר את השם יתברך, וחיבר ספר יצירה, ומסר את תורתו לבניו וזרעו אחריו, (יצחק גימטריה רז"א), ויעקב אבינו חיבר ספרא וצניעותא. יעקב אבינו העביר את תורתו ליוסף הצדיק. וירד יעקב מצרימה, לברר את הניצוצות שירד בקליפות (מחמת חטא אדם הראשון).

בני ישראל יצאו מצרים, ובפרשת בשלח כתוב: "וגם ערב רב עלה אתם", שהתקבלו על ידי משה רבינו. והם שורש כל החטאים שהיו במדבר.

חטא הערב רב היה שלא רצו ללמוד סתרי תורה (הזוהר הקדוש)

וממשיך רבי חיים ויטאל זצ"ל - וזהו עצמו עוון הערב רב, האומרים למשה רבנו "דבר אתה עמנו ונשמעה" בעץ הדעת טוב ורע, 61 אל ידבר עמנו אלהים" פן נמות בסתרי תורה.

כל האומרים שמי שמתעסק בחכמת האמת ימות בקיצור שנים - טועים!

כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמנינו, זה המוציאם שם רע על חכמת האמת, חיי עולם, ואומרים שכל מי שמתעסק

הסוד הגדול למה אנחנו בגלות כל כך הרבה שנים, עם כל כך הרבה צרות, ולמה עוד לא זכינו להיגאול? ועתה נתחיל בע"ה לבאר לכם את ההיסטוריה של התורה הקדושה:

משה רבנו אומר בספר דברים (פרק לב פסוק ז): "זכור ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגידך ויאמר לך". וברש"י שם: זכור ימות עולם - מה עשה בראשונים שהכעיסו לפניו. בינו שנות דור ודור - דור אנוש שהציף עליהם מי אוקינוס ודור המבול ששטפם. ד"א לא נתתם לבככם על שעבר, בינו שנות דור ודור להכיר להבא שיש בידו להיטיב לכם, ולהנחיל לכם ימות המשיח והעולם הבא. שאל אביך - אלו הנביאים שנקראו אבות, כמו שנאמר באלהו "אבי אבי רַבֵּךְ יִשְׂרָאֵל". זקניך - אלו החכמים. ויאמר לך - הראשונות.

בזוהר הקדוש (בראשית כ"ו-כ"ז) ורבי חיים ויטאל זצ"ל (בהקדמה לשער ההקדמות על פי הזוהר בפרשת בראשית), ורבי נתן מברסלב מביאו (בהלכות נטילת ידים והלכות ערלה): הנחש פיתה את האדם בגאווה שעל ידי עץ הדעת הוא יכול להיות כאלקים, ולהתחרות עמו כביכול, ולשלוט על כל העולם. אדם הראשון לקח מעץ הדעת, שורש כל החכמות החיצוניות, ולא בחר להתעסק בעץ החיים התורה הקדושה, חכמת הקבלה, ולהשיג דרכה את השם יתברך, והוא שורש כל החטאים מאז ועד היום שהאמין ללשון הרע של הנחש הארור, ולא רצה ללמוד זוהר הקדוש, ומאז ועד הלאה כל העולם מעורב מטוב ורע, ומשם יצאו הערב רב שגרמו להחטיא את בני ישראל.

ובאריכות ביאר מוריני האלקי רבי חיים ויטאל זצ"ל (בהקדמה לשער ההקדמות על פי הזוהר בפרשת בראשית), שחטא אדם הראשון הוא שלא בחר ללמוד זוהר הקדוש, ובגלל שנמנעו מללמוד חכמת הקבלה וזוהר הקדוש גרם חורבן שני המקדשות עד שישבו בני ישראל בתשובה ללמוד זוהר הקדוש.

חטא אדם הראשון היה שלא בחר להתעסק בעץ החיים (דהיינו הזוהר הקדוש)

וזה לשון המהרש"ו זי"ע: הנה נתבאר במקום אחר [במאמר] הזה כי עון אדם הראשון בעץ הדעת טוב ורע הוא, שלא בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת הקבלה. ומשם בא פגם

משם הוגלו לכבל (והחל תלמוד בבלי) ומשם פרס ומדי, ואז הוגלו לאדום. ומאז החל להתנוצץ אורו של רבי שמעון בר יוחאי הקדוש ע"ה והחל ללמד את הזוהר הקדוש לתקן את השכינה ולהביא גאולה לעם ישראל באחרית הימים.

ספר הזוהר יותר גדול מעשרה הרוגי מלכות

תיאור החלום של הרב יוחנן באנון (שליט"א) זצוק"ל

רבי יוחנן: (בישיבה של מעלה) ראיתי את רשב"י עצוב, עצוב מאד, שאלתי אותו, רבינו מה?

אמר לי (רשב"י): עם ישראל לא הולך בדרך הנכונה.

ושאלתי: מה הדרך הנכונה?

אמר לי (רשב"י): אני השארתי לכם ירושה, ירושה של ממון, כסף, וזהב, ואתם לא משתמשים בה...

רבי עקיבא הקפיד עליו, ורבי אליעזר הגדול הקפיד על רבי עקיבא ואמר לו: בחיך שלא תגמור חיך טוב, יסרוק אותך במסרקות של ברזל.

למה?

למה לא באת לשמוע, תורה מפיא.

בה ימות בקצרות שנים ח"ו, (עיין ש"ך יו"ד סימן רמ"ו - שכתב בזמנו של השבתאים ימ"ש, כי האנשים התחילו להשתבש). ובדיוקן הדין הוא הנכון דמי שלמד חכמת הקבלה מאריך ימים - וסגולה בדוקה ממרה"י פתיה זי"ע דמי שקיבל על עצמו ללמוד חכמת הקבלה, קם מחוליו ומאריך ימים (בשם המקובל מורנו הרב שמואל דרוזי זצ"ל).

וממשיך המרח"ו זי"ע: בגלל הערב רב נשתברו הלוחות, שהיה כתוב בהם סתרי תורה מצד עץ החיים, ונתנו להם מצד עץ הדעת טוב ורע. ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים, ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, משנה, שפחה דמטרוניתא, עכ"ל. ואלו היו נשארים בקדושת לוחות ראשונות הרי היית המיתה בטילה מן העולם כלל ולא היית שכחה, כמו שדרשו חז"ל על הפסוק (תהילים פ"ב ו') "אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כְּלָכֶם".

אחר כן עלו בני ישראל לארץ ישראל, בנו את המשכן, ורוד המלך למד קבלה, וברבות הימים שכחו את נשמת התורה חכמת הקבלה, (לא ברכו בתורה, וכמ"ש החת"ס זצ"ל, וכמו שביאר הב"ח סימן מ"ז דזה היה חטאם ששכחו את נשמת התורה ורצו רק לעסוק בגשמיות התורה). וזה גרם את חורבן שני בתי המקדש: [וגרם איבודא דחורבן בית ראשון ושני (זוה"ק ומהרח"ו שם)].

הנדיי שברכוהו במחלוקת תנורו של עכנאי בבבא מציעא (דף נט:): שלו מהו. במה תהא מיתתו: שלך קשה משלהן. מפני שלבך פתוח כאלם ואילו שמשתי היית למד תורה הרבה: נטל. רבי אליעזר שתי זרועותיו: שנגללין. כשגוללין ספר תורה והכתב מכוסה, כך תתעלם ותתכסה תורה שבלבי כשאמות לפי שלא שמשוני ולמדו ממני: ולא חסרתי מרבתי ככלב המלקק מן הים. לפי חכמתם שהיתה גדולה אין למודי עולה לחסרם ולקבל מהם חכמה אלא מעט ככלב המלקק מן הים, וכן תלמידי לא חסרוני ולא קבלו מחכמתי לחסר את יתרון חכמתי מהם אפי' כמו שמחסר המכחול בשפופרת בטבול אחד: ולא חסרתי. כלומר לא חסרתים מחכמתם ממה שהיו מתחילה גדולים יותר ממני וגם עתה גדולים הם ממני לפי שלא למדתי מחכמתם כי אם מעט מהם: שפופרת. קנה שנותנין בה כחול קיסם של עץ או של כסף שתוחבין מכחול בתוכו ומטבולו בכחול ומוציאו: בבהרת עזה. בהלכות מראות נגעים: בנטיעת קשואים. הלכות מיני כשפים שעל ידיהם נתמלא כל השדה קשואים: אמרו לו הכדור והאימוס וכו'. כדור פלוט"ה מחופה עור ומלאה מתוכו צמר של איל בדוחק, וכן אימוס שלהם של עור היה כעין מנעל, וממולא מתוכו שער ופיו תפור ובו היו עושיין המנעלים כמו שעושיין הרצענין שלנו בדפוס של עץ: הקמיע. של עור וממולא מתוכו ותלאהו בצואר לנוי: משקולת קטנה. כעין אונקיא שעושיין מעופרת ומחפין אותה בעור כדי שלא תחסר אבל משקולת גדולה אין דרכה. לחפיתה בעור: וצורר המרגלית. תופרין המרגלית בעור ותולין אותו בצואר בהמה לרפואה: מהו. לפי שנחלקו באלו רבי אליעזר וחכמים בסדר טהרות (כלים פ"ב) וחכמים אומרים אינן מקבלין טומאה לפי שכלי עור אין מקבל טומאה אלא אם כן יש לו בית קיבול דהא איתקש לשק והני הואיל וקבולן נעשית למלאותן מלוי בתוכו עולמית לא שמיא קבול ורבי אליעזר אומר מקבל טומאה דבית קיבול העשוי למלאות שמיא קבול ועוד נחלקו בכדור ובאימוס שנקרעו ונראה חלל שלהם דמדודו רבנן דמקבלי טומאה דהא איכא בית קיבול ופליגי לענין טבילה שחכ"א מה שבתוכו חוצץ ור' אליעזר אומר מה שבתוכו אינו חוצץ דכולי חד כלי הוא ובשעת פטירתו היו רוצין לידע אם חזר בו ושאלוהו מה אתה אומר באותן שני המחלוקות אמר להם טמאים אפילו שלמים והטומאה נוגעת מבחוץ: וטהרתן במה שהן. כלומר אם נקרעו שחכמים מודים שמקבלין טומאה וחלוקין עלי לומר שהמלוי חוצץ ועומד אני בדברי שהמלוי אינו חוצץ שמתבילין כמות שהן: מנעל שעל גבי אימוס מהו. שאף בו נחלקו בתוספתא דטהרות חכמים אומרין הואיל ואינו מחוסר מלאכה הצריכה אומן שהדייט יכול לסלקו מעל האימוס כבר שם כלי עליו וטמא ור"א מטהר שעדיין לא נגמרה מלאכתו: הותר הנדר. שברכוהו: בין קסרי ללוד. שהיו נושאין את מטותו מקסרי ללוד: פתח עליו בשורה. שהיו עושיין שורה סביבות המטה להספד: הרבה מעות יש לי. להחליף: ואין לי שולחני הרצותן. כלומר הרבה שאלות יש לי לשאל ואין למי לשאול:

א. [ראה בסנהדרין (דף סח.), וז"ל: והתניא כשחלה ר' אליעזר נכנסו ר' עקיבא וחביריו לבקרו, הוא יושב בקינוף שלו, והן יושבין בטרקלין שלו, ואותו היום ערב שבת היה, ונכנס הורקנוס בנו לחלוץ תפלו, גער בו [רבי אליעזר] ויצא בניזיפה, אמר להן [בנו] לחביריו כמדומה אני שדעתו של אבא נטרפה, אמר להן [רבי אליעזר] דעתו ודעת אמו נטרפה, היאך מניחין איסור סקילה ועוסקין באיסור שבות, כיון שראו חכמים שדעתו מיושבת עליו, נכנסו וישבו לפניו מרחוק ד' אמות, [כי רבי אליעזר שמותי הוא (בבא מציעא נט:)], אמר להן למה באתם, אמרו לו ללמוד תורה באנו, אמר להן ועד עכשיו למה לא באתם, אמרו לו לא היה לנו פנאי, אמר להן תמיה אני אם ימותו מיתת עצמן, אמר לו רבי עקיבא שלי מהו [כלומר באיזה מיתה ימות], אמר לו שלך קשה משלהן, נטל שתי זרועותיו והניחן על לבו, אמר אוי לכם שתי זרועותיי שהן כשתי ספרי תורה שנגללין, הרבה תורה למדתי, והרבה תורה לימדתי, הרבה תורה למדתי, ולא חסרתי מרבתי אפילו ככלב המלקק מן הים, הרבה תורה לימדתי ולא חסרוני תלמידי אלא כמכחול בשפופרת, ולא עוד אלא שאני שונה שלש מאות הלכות בבהרת עזה, ולא היה אדם ששואלני בהן דבר מעולם, ולא עוד אלא שאני שונה שלש מאות הלכות, ואמרי לה שלשת אלפים הלכות בנטיעת קשואין ולא היה אדם שואלני בהן דבר מעולם, חוץ מעקיבא בן יוסף, פעם אחת אני והוא מהלכין היינו בדרך, אמר לי רבי למדני בנטיעת קשואין, אמרתי דבר אחד נתמלאה כל השדה קשואין, אמר לי רבי למדתי נטיעתן, למדני עקירתן, אמרתי דבר אחד נתקבצו כולן למקום אחד, אמרו לו הכדור והאימוס והקמיע וצורר המרגלית ומשקולת קטנה מהו, אמר להן הן טמאין, וטהרתן במה שהן, מנעל שעל גבי האימוס מהו, אמר להן הוא טהור, ויצאה נשמתו בטהרה, עמד רבי יהושע על רגליו ואמר הותר הנדר, הותר הנדר, למוציא שבת פגע בו רבי עקיבא מן קיסרי ללוד היה מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ, פתח עליו בשורה ואמר (מלכים ב' ב"ב) אבי אבי רכב ישראל ופרשיו, הרבה מעות יש לי, ואין לי שולחני הרצותן, אלמא מרבי אליעזר גמרה, גמרה מרבי אליעזר ולא סברה, הדר גמרה מרבי יהושע, ואסברה ניהליה, היכי עבדי הכי, והאנן תנן העושה מעשה חייב להתלמד שאני דאמר מר (דברים יח-ט) לא תלמד לעשות לעשות אי אתה למד אבל אתה למד להבין ולהורות.

וברשי" שם: והא. מילתא דלקיטת קשואין: ר"ע מר' יהושע גמור לה. בתמיה: קינוף. ארבעה עמודים וכליה פרוסה עליהם כדאמר' בסוכה (דף י'): לחלוץ תפלו. של אביו דקסבר שבת לאו זמן תפלין הוא, ואסור להניחן שמה יצא בהן לרשות הרבים: שדעתו של אבא נטרפה. וקרוב הוא למות שאילו היתה דעתו מיושבת היה חולץ תפלו: איסור סקילה. הדלקת הנר והטמנת חמין ועוסקין בדבר שאינו אלא איסור שבות דמניח תפלין בשבת אין כאן איסור מלאכה ואפילו יצא לרשות הרבים דהא דרך מלבוש הוא ותכשיטין הוא לו בחול: ברחוק ארבע אמות. מפני

הזהר לא יסבל חבלי משיח ובגין דישיאל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. ועל כן אמר רבי יוחנן באנון: זה לא מספיק לשמוע, צריך להשמיע! כי תורת הסוד נועדה להתגלות וללמד את הרבים בדור האחרון למען הכינו את העולם לקראת תורתו של משיח והגאולה שלימה.

אמר לו: אבל אני שומע.

אמר לו: זה לא מספיק לשמוע, צריך להשמיע!

האדמו"ר: לאחרים.

רבי יוחנן: אמר, התחיל לבכות רבי עקיבא ואמר, "אוי לאור החמה שרבי אלעזר הולך.. ויקרע, את אור החמה". רבי אליעזר הולך ואור החמה כהה, אוי לך לחמה, אוי לך לשמש שהאור שלך נמוך מאורו של רבי אליעזר, מתורתו של רבי אליעזר, ... הקפיד עליו.

תראה... אנחנו הדור של עקבתא דמשיחא, אנחנו צריכים למשוך האור הגדול הזה, שהוא רק אור של נשמות אדירות, נשמות המדריכות, הנשמות שבאו לעולם הזה, "כל הרעיא מהימנא" אתם התנאים הקדושים אתם חושבים שאתם תיכנו לעצמכם בתי היכלות? ובתי מדרשות, וקלונסאות של זהב? ומכוניות ווולבו, ואתם תחיו בעושר ואושר? מה אתם חושבים לעצמכם? שבשביל זה באתם לעולם? אתם באתם לעולם הזה, כי אתם התנאים הקדושים שבאתם לתקן את העולם, באתם לתקן את מה שרבי שמעון בר יוחאי לא הצליח לתקן. (7.10)

איך יכול להיות? רשב"י 12 שנה במערה? הרי דינו של אדם שנה [י"ב חודש] בגיהנום! איך יכול להיות שרשב"י 13 שנה? אמר לו רשב"י: אתה לא באת לתקן את הדור שלך, אלא באת לתקן את הדור האחרון!

אמר לו: אז הייתי מתקן אז זה עכשיו!

אמר לו: לא, אז העת לא הגיע. העת תגיע שיגיעו כל הנשמות וכל הגופים בעת ההיא, וכשיגיעו כל הנשמות וכל הגופים בעת ההיא והתחברו, אז תוכל לחבר כמו שמשה רבינו חיבר את כל הנשמות והגופים של יוצאי מצרים, כך אתה רבי שמעון בר יוחאי תחבר את הנשמות והגופים של הדור האחרון. הדור האחרון יצטרך לך! החיבור של ספר הזהר, אדרא, אדרא זוטא, אדרא רבה, אדרא דמשכנא, ספרא דצניעותא,

רבי יוחנן: מה... פתח אליהו? זה הכי חשוב!

אדמו"ר: הבאתי לכם פתח אליהו.

רבי יוחנן: אלו הספרים האלה.. תתעסקו בהם, ובעקבות זאת תתעורר רוח חדשה בעם ישראל, נשים, גברים, ילדים וטף,

רבי יוחנן באנון התחיל לדבר [והיות וקיבל זריקות אחרי הניתוח הקשה ולא יכל להחזיק את המוח ודיבר בקיצור], וזה מה שהבנתי ממנו, שכל הקפידא על רבי עקיבא היה בגלל שלא למד אצלו תורת הסוד, כי כל דברי תורתו של רבי אליעזר הגדול היו על פי הסוד, כדאיתא בספר "שירי מצוה" להגה"צ רבי בנימין אליהו מזאלשין (בדפוס פיעטרקוב בשנת תרס"ו גימטריה "שירי המצוה") על צוואת רבי אליעזר הגדול להורקנוס בנו, (המובא בספר שבט מוסר פרק ט"ז), ועל כן קיבל עונש חמור כזה, שרבי עקיבא היה יכול לקבל את כל תורת הסוד וללמד את בני ישראל. וכן כתב הגה"ק מהרצ"א מדינוב בהוספותיו לספר סור מרע ועשה טוב, וזת"ד: ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלוכה, והראיה לזה שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלך הוא ורבי אלעזר בנו להמערה, והיו צריכים הרשב"י ובנו לעשות התיקון במסירות נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמטונים וחרולים מן השדה אשר ברכו ה'. ואמר הרשב"י "אני יכול למצוא דרך משובחת וטובה לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולהורדת השפעה מהעולמות העליונים לעולמות התחתונים, הרבה יותר חזקה מאשר מסירות נפש גופנית להריגה על קידוש השם [של רבו רבי עקיבא], וזאת על ידי מסירת נפש בתכלית הגדולה ביותר לתורה הקדושה שאטרח מאוד מאוד על לימוד התורה עם פרישות מהבלי ותענוגי עוה"ז, ואגלה סודות התורה ככל האפשר, ואפרש לכולם תכלית הבריאה כולה, ואכנס בגנוי המלך העליון כבן שנכנס בגנוי אביו, ואגלה אורות העליונים, ועל ידי האור הגדול הזה אבריח החושך הגדול מן העולם, ואבטל כל הקליפות והדינים מן הקדושה". ועל ידי מסירת נפשו לסודות התורה, וכן על ידי גילוי סודות התורה זכה להכניע הקליפות ולבטל גזירות להמשיך לעולם חיים שלום וחירות... כי כל הכוח הגדול הזה צריך אותו דוקא לדור הזה האחרון דור של ביאת המשיח, (מהרצ"א מדינוב). - [מהסיפור הזה אנחנו לומדים, כי אם רבי עקיבא היה לומד אצלו סודות התורה, היה יכול להינצל מלהיות בעשרה הרוגי מלכות, כמו רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, וזה מה שאמר לו רבי אליעזר תמה אני וכו', כי לימוד תורת הסוד יותר גבוה מליהרג על קידוש ה', כי כל תורת הסוד הוא שיחיו ולא ימותו, לא רק הוא אלא מכפר ומציל את כל ישראל, כמו שכתב בזוהר הקדוש: עוד אמר אליהו זכרוננו לברכה לרבי שמעון: בהאי ספר הזהר תתפרקון מן גלותא פד אתגליתא בדרא בתרא. עוד בדרף קכ"ד: לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשפילים יזהירו פזרה הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון - רצה לומר: כי הלאומד בספר

הכי עבד. רבי אליעזר הכי עשה מעשה בנטיעת קשוואין: להתלמד. בהם ר"ע הוא דעבד ר' אליעזר.

ובמסכת ברכות (דף סא): תנו רבנן פעם אחת גורה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה... עד שתפסוהו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים... בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבא לידי ואקיימו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימו, היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה בת קול ואמרה אשריך ר"ע שיצאה נשמתך

באחד. - ברש"י שם: בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים, אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך: אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימו היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתו באחד, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא זו תורה וזו שכרה! ממתים ידך ה' ממתים וגו' אמר להם חלקם בחיים, יצתה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא.

הקדוש, [ומגלות האחרון המר והארוך אשר אנו נמצאים בו בעונותינו הרבים, נוכל להיחלץ אם נשמע בקול רבותינו ונלמד ונעסוק בזוהר הקדוש, (המהרח"ו, אור הזוהר)].

רבי יוסף יעב"ץ בהקדמת המחבר החסיד יעב"ץ ז"ל לספרו אור החיים, כותב על גלות ספרד, וכל מה שנעשה שם היה מפני שלא למדו את חכמת הקבלה וזהר הקדוש.

הרמ"ק ורבינו האר"י הקדוש זי"ע

בתחילה היתה חכמת הקבלה עוברת רק ליחידי הדורות, ובדורו של מרן הבית יוסף למדו זוהר הקדוש וקבלה מראש המקובלים הרמ"ק זי"ע עד שבשנת ה'ש"ל זרח אורו של רבינו האר"י הקדוש זי"ע שעלה לארץ ישראל, והחל ללמד את תורת הקבלה באמיתות ובבהירות ופירש את הזוהר הקדוש. ותלמידו המובהק שהוסמך על ידו את תורתו הוא מורנו הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע.

בשנת ה'תפ"ב זרח אורו של הרמח"ל זי"ע (בגיל 15 וידע כל התורה כולה והיה גאון בכל חכמת הקבלה, בעל מחבר ספר הקדוש מסילת ישרים), והחל ללמד לאחרים את הקבלה והזוהר ועשה תיקון גדול הנקרא "עצת הרמח"ל הידועה".

בשנת ה'תנ"ח נולד הבעש"ט הקדוש זי"ע, והיה צדיק נסתר עד שנתגלה בהיותו בן 36 ואז החל לפרסם ברבים את לימוד הזוהר הקדוש. וזהו עיקר דרך והנהגת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, כמו שכתב מחותני להבחל"ח האדמו"ר מקלויזנבורג, וגם מחותני האדמו"ר מוויזניץ זי"ע.

בשנת ה'תפ"ג נולד הגר"א זי"ע, וקודם היותו בר מצוה כבר יכל לברוא גולם על פי ספר יצירה וידע כל כתבי האר"י בעל פה, אחר כך החל ללמד ביתר שאת את תורת הקבלה, וציוה לכל אנשיו ללמוד זוהר כל יום, ומסופר עליו שלמד תורה ומימינו היה רבי שמעון בר יוחאי ומשמאלו האר"י הקדוש זי"ע. והצה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע (נולד בשנת ה'תקס"ו) [אמר על עצמו "אם לא הייתי בדור גרוע כזה ואני צריך לתקן כמה נפשות בלב נשבר ונדכה, הייתי זוכה לכמה מדרגות של מרן האריז"ל, והרבה דחיתי שאין רצוני אלא לעשות נחת רוח לפני יוצר בראשית באמת ובלב תמים"] אמר על הגר"א זי"ע, שבא במיוחד לעולם הזה ללמד תורת הסוד, וכתב הרבה ספרים על הסוד, ואמר שרק בזכות לימוד הקבלה וישוב ארץ ישראל יבוא הגאולה.

באותו זמן החלו המגולגלים של דור הפלגה מחדש את חטא אדם הראשון בתופעה של המשכילים, והחלו את יסוד התכנית של הסדר עולמי חדש. והפיצו שמועות כזב על לימוד הזוהר הקדוש, ומאז ועד עתה ארסם התחלחל בכל העולם וצמחו הרפורמים, ונולדו הדרדעים התימנים, ובשנת ה'תרע"ד חזרנו אותם כל גדולי ישראל מפני שכיחשו את הזוהר הקדוש, ואסרו את לימוד הזוהר הקדוש, שזה בא מערב רב זרע עמלק שדין רוחין ולילין רח"ל.

כָּל הַחֲמִשָּׁה מֵיָנִי עָרַב רַב, וְתַמְחוּן מִן הָעוֹלָם וְיִתְאַבְדוּן, שָׁהֵם מְעַבְּבִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִלְּמַד תּוֹרַת ה'

וּבְזוֹהַר פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית (דף כה ע"א), הָאָרִיץ לְבָאֵר עַל חֲמִשָּׁה מֵיָנִים שֵׁישׁ בְּעָרַב רַב, וְסִימָנָם נִגְעָה רַע, וּמָהֵם נִמְחוּ בְּדוֹר הַמְּבוּל, וּמָהֵם בְּדוֹר הַהַפְּלָגָה, וּמִקּוֹבֵל בְּשֵׁם הַבְּעִשָּׂשׁוֹט הַקָּדוֹשׁ, שֶׁבְּדוֹר עֲקֵבְתָא דְמִשְׁתָּחָא, יִחָזְרוּ נְשָׁמוֹת דּוֹר הַמְּבוּל וְדוֹר

כולם יתעוררו לאור הזוהר הקדוש, לחבר אותו באחדות משולמת, כי האחדות הזאת היא אחדות רק של עם ישראל! אין אף עם ולשון שיכולים להתמודד עם שמות קודש ושמות הוי"ה הקדושים, כמו שעם ישראל יכול לחבר (9:26).

סיפרתי פעם לאדמו"ר, שאת החיבור בין קמח למים, אי אפשר לחבר ואי אפשר לנתק, שתקח קמח ומים, ותחבר אותם יחד, אתה לא יכול להפריד אותם יותר, אי אפשר להפריד אותם... תנסה להפריד קמח ומים.

האדמו"ר: יוחנן סיפר שהיתה לו תאונת דרכים וכבר קיבל שטר פטירה, ופתאום בא חזרה מעולם האמת.

רבי יוחנן: ... [מבקש סיגריה...ומעשן]

האדמו"ר: סיפרתי לי, ולא היה לך כח לספר איך שעלית לשמים...מה היה לך? היתה לך תאונת דרכים? מה היה בדיוק, אני רציתי לשאול.

רבי יוחנן: אני אסביר: לפני שנת 2000 הייתי בן 40 בדיוק. עברתי ניתוח "לשון" ברגל ימין. היה לי....

נתחיל מהתחלה: הייתי עם שוטר (??) במשטרה, הייתי ראש מחלקה במשטרה מחלקת סמים, הפעלתי סוכנים נגד סוחרי סמים גדולים, אלה הם רעלנים, שהרעילו את עם ישראל, ואז התעוררתי בוקר אחד, עם כאבי חרדות ודכאון חזקים מאד, ובקשתי מבורא עולם... לא ידעתי "שמע ישראל" היו לי הארות קדושים... אתה מכיר את כבודם?

האדמו"ר: לא מכיר...

רבי יוחנן: בתמונות שמופיעים ב..

אדמו"ר: אה... כן, כן כן.

רבי יוחנן: והם באו אלי בחלום לילה, לילה. ואמרו לי: עד מתי? בקשתי שהחרדות שיעזבו אותי. הייתי בשיא הפחד, מדכאוונות ופחדים... (מכבה הסיגריה)

... אמרתי לבורא עולם: בורא עולם! אני יודע שאני לא בסדר, אני יודע אתה קיים, שמע ישראל מעולם לא עזבתיו, תמיד קראתי שמע ישראל על המיטה מאז שאני זוכר את עצמי. [ואז באה אחות וקוטעה את השיחה] (14:40).

בראיון השני מגלה לנו הרב יוחנן באנון זצ"ל, שאמרו לו בשמים, שבדור הזה צריך ללמוד רק זוהר ושולחן ערוך ותלמוד ירושלמי, ושאל אותם ומה עם גמרא? ענו לו שגמרא כבר לעסו בדורות הקודמים בחו"ל, עכשיו צריכים ללמוד רק זוהר, ואמרו לו אתה צריך לרדת חזרה לעולם הזה לפרסם שכל יהודי ילמוד דף זוהר ביום, וכו' (עד כאן מגליון אור הזוהר הראיון עם הרב יוחנן באנון זצ"ל).

ספר הזוהר נסתתר ונשמר בכוונה לדור האחרון, כדאיתא בזוהר (תקון ו'), וז"ל: "וכמה בני נשא יתפרנסון לתתא מהאי חבורא דילך בדרא בתראה בסוף יומיא ובגינייה וקראתם דרור בארץ".

וברכות הימים בזמן התנוצצות האלף הששי נתגלה הזוהר הקדוש, והחלו ללמוד אותו.

בהתחלה קמו מתנגדים לפרסמו וללמדו ולהפיצו, אבל כבר כל גדולי ישראל בכל הדורות פסקו והורו שמצוה רבה וחיוב גדול ללמוד זוהר הקדוש כדי שבזכות זה תבוא הגאולה, וכל אריכות הגלות היא מפני שלא רוצים ללמוד קבלה וזוהר

הלשון שמלא וגדוש מזוהר הקדוש וספר המקובלים, ולומדים ספריו בכל יום יום), ותלמידו המובהק של הגר"א זי"ע הגאון רבי חיים מוולאזין זי"ע, חיבר את ספרו נפש החיים שכולו קבלה וזוהר הקדוש, ולוואי ילמדו את ספרו בישיבות וכך יזכו לאור הרשב"י ע"ה.

ובגלל זה פתוב זוהר שמי שלא אומר ללמוד זוהר ולא לומד זוהר, טוב שלא נברא בעולם, וגורם עני בעולם וארץ הגלות.

וכמו שכתב בתקוני זוהר הקדוש תקון ארבעים ושלשה (דף פב ע"א): "באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, צונחים הבנים למטה ביחוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שכתוב (משלי א כח) אז יקראני ולא אענה. וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחקמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בהן [והגר"א מוסיף ולא אשתדל בהן] ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי כאלו הוא יסלק את המעין מאותו נהר ומאותו גן. אוי לו, טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנחשב לו כאלו החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עני בעולם וארץ הגלות".

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובהו והרג ואבדן בעולמם, ומעכבים את המשיח

ובזוהר תיקון ל': "בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח הזו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הזו נעשית קול, ותאמר קד: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא ביניכם. וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא ה'יש עונך ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כצייץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר פי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמתלק מעין החכמה, שהיא 'ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב ובהו והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת הוי"ה".

בני ישראל צריכים לשוב בתשובה לדעת את מי הם עובדים ומי הוא מלכם, וללמוד את הזוהר הקדוש וחכמת הקבלה ועל ידי זה תבוא הגאולה

המרח"ו ממשיך... עד דיתובון בני ישראל בתיובתא, ובקשו את ה' אלהיהם. להכירו וליודעו ברזי תורה. וידעו את מי הם עובדים, ומי הוא מלכם. וכדין יזכו לעסוק בחכמת האמת כמו שאומר הכתוב "ויורהו ה' עץ, וימתקו" על ידי המשיח, וכמו שאמר בפרשת נשא ברעיא מהימנא (ד' קכ"ד ע"ב) וז"ל ובגין דעתידים ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא וכו' ואילנא דטוב רוע דאיהו איסור והיתר לא שליט על ישראל יתיר וכו' [עכ"ל].

ההפלגה תורה לעולם, וזהו הנסיון האחרון, ומבאר הזוה"ק שם, ומהם הערב רב, שנתערבו בישראל, ששורשם מקליפת עמלק, שנשארו בגלות הרביעית שהוא גלות אדום, (עיי"ש בארץ), ועוד אמר שם: וסוד הפסוק חרב ביה מקדשא על ידי הערב רב, והארץ היתה תהו ובהו, ועל ידי זה חזר העולם לתהו ובהו, שבית המקדש הוא ממשיך השפע והחיות בעולם [ובימי ספירת העומר שנפטר תלמידי רבי עקיבא, מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמש מן התורה, ויש לדמות לחורבן בית המקדש שהיה תורה ביניהם, אבל היה שנאת חנם, וכתוב מפני שלא ברכו בתורה תחילה, וביאר הב"ח בסיומן מ"ז הלכות ברכת התורה, שהיה חסר להם את נשמת התורה, כי למדו רק לצורך הגשמי שלהם ולא כדי להשרות השכינה בעם ישראל, עיי"ש באריכות, וכידוע שלומדי תורת הנגלה הם נמצאים עדיין בעולם הפיבוד, ולכן יש ביניהם מחלוקת ושנאה, מה שאין כן לומדי הסוד הם בעולם האצילות, ויש ביניהם אך ורק אהבה ואחדות כמו שאמר הרשב"י באירא אנא בחביבותא תליא, ובזוהר הקדוש כתבו מה שאמרו חז"ל כל אחד ואחד נכוה מחופתו של חבירו בעולם האמת, זה אינו אצל לומדי הסוד, אלא הם באהבה ואחדות גם בגן עדן העליון], וממשיך בזוהר שם: אבל כשיתגלה האור בזמן הגאולה על ידי הקדוש ברוך הוא הנקרא אור, כמו שכתוב קומי אורי כי בא אורך, ונרמז בפסוק "ויאמר אלוקים יהי אור" [וכתב הבני יששכר שהאור הגנוז מששת ימי בראשית נגנו בתוך ספר הזוהר], אז יתמחון מן העולם ויתאבדון כל החמשה מיני ערב רב, שהם מעכבים את ישראל מללמד תורת ה'.

ובזוהר חדש (ויצא דף לה): על הפסוק (שיר השירים פרק ד ד) "כמגדל דויד צוארף בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שליטי הגבורים", אמר רבי כל הדברים יכלו והתורה לא תכלה... דתנן כל המתעסק בתורה בכל יום, יתחדשו לו סתרים של מעלה... אמר רבי יצחק כל המתעסק בתורה לשמה, כשהוא יושן בלילה נשמתו עולה למעלה ומראין לו אותם הדברים העתידים להיות בעולם... ועל ידם מתקיים העולם ונבנה בית המקדש ואז, אלף המגן תלוי עליו וכל שליטי הגבורים אותן הנקראים אלף אלפין וכל הנשאר תלוי עליו, וכל השילטון בכל העולמות מלאים מטובו של מקום, ע"כ, [וכתב המהרח"ו שרק לומדי הסוד נקראים לומדי תורה לשמה, והאריך שם, שאין מי שיאמר שהוא לומד תורה לשמה, כי התנא רבי מאיר מעיד עליו שהלמוד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה, אם כן איפוא אותם הדברים, ולמה אין תורתם נשפעת להם כמעייין המתגבר, וכמה דמעות צריכים לשפוך על כך, כי רק לומדי הסוד זוכים לזה, וכן כתב החסד לאברהם בפירושו לפרקי אבות].

גם בישיבות הקדושות נמנעו מלימוד הזוהר הקדוש, ובלבלו בין לימוד הקבלה שהאור צדיקים למהר"ם פאפיראש אמר שילמד אחרי החתונה וגיל עשרים, [ואצל גדולי מקובלי הספרדים לא נהגו כן, ומי שהיה ראוי למדו קודם זמן זה] לבין לימוד הזוהר הקדוש שזה מיועד לכל איש ישראל מנער ועד זקן, ומרן החפץ החיים זי"ע"א הורה לנער בגיל בר מצוה שילמוד ספר רוזיאל המלאך כל לילה לפני השינה (ספר מאיר עיני ישראל), ולכל הבחורים הורה ללמוד זוהר הקדוש על הפרשה כסדר, וגדולי ראשי הישיבות בעולם לומדים את ספריו בכל הישיבות בעולם, (ובמיוחד ספרו הידוע הקדוש חפץ חיים ושמירת

שכתוב: "חֲפָה אֶת אֵיזֹב בְּדָבָרִים" (איוב לב, ה), ואלה המשכילים בדברי החכמה, ומדייקים בה, ומחכים לה להבין ברור הדבר, להכיר את רבונם, אלה הם שרבונם מתפאר בהם בכל יום, אלה הם הנכנסים בין קדושים העליונים, והם נכנסים בכל השערים שלמעלה, ואין מי שימחה בידם, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

היכלות דקדושה חלק ב' פרשת פקודי דף רמז:

מלאך שמפתחות החכמה נמצאים אצלו

רבי שמעון אמר, למעלה ברקיע, קיימת החיה ההיא, אשר שמו יופיא"ל, והוא עומד בכל סודות החכמה, וכל אותן מפתחות החכמה נמצאים אצלו.

המלאך מגין בשעת פטירתו של האדם שרדף להכיר קונו

והוא המלאך, שעומד לתבוע שכר מאת הקדוש ברוך הוא, ליתן לכל אותן הרודפים אחר כל בעלי החכמה, ואפילו מכל אדם, ולומדים חכמה לדעת את רבונם, וזה הוא השכר שהוא נותן לאנשים הרודפים אחר חכמה לדעת את רבונם, שכאשר יוצא אדם זה מעולם הזה, מלאך ההוא יוצא נגדו על ד' שרפים מעופפים, ופורח לפניו, ואינו מניח לכל אותן שרי הדין אשר בצד הטומאה לגשת אליו, וכמה הם מלאכי השלום סביביו.

הנחשים נכנעים ואינם יכולים להזיק

ואלה השרפים כאשר נוסעים ונתגלים, נכנעים לפניהם אותן נחשים שרפים, היוצאים מן הנחש ההוא שגרם מיתה לכל העולם.

כפי שיגע ונצטער להכיר קונו כך הוא מקבל שכר

מלאך קדוש הזה עומד, כאשר הנשמה עולה ומגעת אצלו, אז הוא שואל אותה בסודות החכמה האלוהית, וכפי אותה החכמה שרדף אחריה ונדבק בה, כך נותנים לו שכרו.

אם היה ביכולתו ללמוד ולא ללמד נדחה לחוץ בבושה נוראה

ואם היה ביכולתו ללמוד אותה החכמה ולא ללמד, נדחת לחוץ ואינה נכנסת, ועומדת תחת היכל ההוא בבושה, וכאשר מנשאים כנפיהם אותן השרפים אשר תחת החיה ההיא, מנקשים בכנפיהם ושורפים אותה, והיא נשרפת ולא נשרפת, קיימת ולא קיימת, וכך נידונת בכל יום, מאירה ואינה מאירה, אף על פי שיש לה מעשים טובים.

אין שיעור לשכר העוסקים בחכמה זאת

לפי שאין שכר גדול בעולם ההוא, כמו לאלה העמלים בחכמה, להסתכל בכבוד רבונם, ואין שיעור להשכר, של אותן היודעים חכמה, להסתכל בכבוד רבונם, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב: "אֲשֶׁרִי אֶדְם מִצָּא חֲכָמָה וְאֶדְם יָפִיק תְּבוּנָה" (משלי ג, יג).

אחר כך בא מלחמת עולם הראשונה (שלב ראשון של מלחמת גוג ומגוג), ואז בא (בתרע"ז - תרע"ט) בעל הסולם הקדוש והזהיר לכל הרבנים וראשי הישיבות על השואה הנוראה שתתפרץ בעוד 20 שנה אם לא ילמדו זוהר הקדוש, וכמוכן לא שמעו בקולו, והיה שואה נוראה שגדעה את חיים של 6 מיליון יהודים.

שנה אחר כך בשנת תר"פ קמו הבית דין צדק של עדה החרדית בירושלים, בראשם של הרי"ח זוננפלד זצ"ל ורבני ארץ הקודש, וציוו על כל ישראל לסיים את הזוהר הקדוש 1000 פעמים, לבטל הגזירות הקשות הבאות לעולם, להביא גאולה ברחמים, וקראו לזה תיקון לגאולה האמיתית. וחזרו וקראו על כך בתרפ"א.

בשנת תרפ"ד נוסד הדף היומי הבבלי.

בשנת תרצ"א נוסד בראשות הרי"ח זוננפלד מרכז הזוהר העולמי ותיקנו לכל ישראל חוק ולא יעבור את הדף היומי של הזוהר הקדוש.

ואז בגלל שהפסיקו את לימוד הזוהר הקדוש ולא שמעו בקול האר"י אשגל זצ"ל, (שהיה נשמת ארז"ל פרצה השואה הנוראה) [שלב שני של מלחמת גוג ומגוג].

ומאז יצאו גדולי ישראל הבית דין צדק של העדה החרדית וגדולי המקובלים של הספרדים, בקול קורא'ס גדולים לכל בר ישראל, לקבוע לימוד של על כל פנים דף היומי של הזוהר הקדוש, לחדש את תקנת שנת תרפ"א ותרצ"א.

בשנת תש"ג ידוע שבאו גם לארץ ישראל הנאצים הארורים ימ"ש, אמר בעל הסולם: כשיצא הכרך הראשון של הזוהר עם ביאור הסולם יהיה לרשע ימ"ש מפלה, ובזכות שיצא הכרך הראשון של זוהר עם פירוש הסולם, היה לו מפלה, ולא הצליח להיכנס לארץ הקודש.

בשנת תשמ"א, תשס"א, ס"ב, ס"ד, ס"ח, ע', ע"ב, ע"ג, יצאו קול קורא'ס חדשים.

עכשיו מגיע שלב השלישי והסופי של מלחמת גוג ומגוג שעליה נאמר (זכריה יג) "והיה בכל הארץ וכו'" (ועיין סנהדרין קי"א) ו"ויצטרפו ויתבררו ויתלבנו רבים, והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, (אלו שלומדים זוהר הקדוש ינצלו).

ועתה ישראל מה ה' דורש מעמך, כי אם דף אחד של זוהר הקדוש (שלווק דקה ביום).

בזוהר תורה (זוהר חלק א' פרשת חיי שרה דף קל:):

גודל מעלת לומדי הסוד בעיון

"ה' משמים השקיף על בני אדם לראות היש משפיל דרש את אלהים". אמר רבי יוסי, בוא וראה, זכאים הם הצדיקים שנגנו להם הרבה טובות לעולם הבא, ואין מקום פנימי בכל אותן המקומות, כהם המוכנים להיודעים בסוד רבונם, ויודעים להתדבק בהם בכל יום, על אלה כתוב: "עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו" (ישעיהו סד, ג), מהו "למחפה לו", כמו

ב. דורש "למחפה לו" פירוש, שלומד במתינות ובעיון עמוק, למען ישכיל ויבין היטב.

ג. זה המלאך הוא השר של ההיכל "עצם השמים" ונקרא גם כן "היכל זוהר", והרמ"ז

זצ"ל כתב כאן רמז, שהשם יופיא"ל בגימטריא קבל"ה.

ד. פירוש, אפילו מן הפחות ממנו, כדאיתא במשנה, איהו חכם הלומד מכל אדם.

ה. זה ההיכל של אותו המלאך יופיא"ל, והוא ההיכל עצם השמים, היכל זוהר.